

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/1787/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119398196
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119398196.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BKS-Leasing s. r. o., so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31 644 333, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Miroslav Rybánsky, s.r.o., so sídlom Kresánkova 3580/7A, 841 05 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 50 150 278, proti povinnému: E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Q., o vymożenie pohľadávky vo výške 3.709,15 Eur, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: Ing. JUDr. Bohuřilom Huřtákom, so sídlom exekútorského úradu Źriedlova 3, 040 01 Kořice pod sp. zn. 64EX 639/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 28. mája 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 28.05.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/1787/2019, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a vo výroku II priznal oprávnenému nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 97,40 Eur, ktoré by mali byť vymáhané na základe dodatku k povereniu.

2. Vyšší súdny úradník v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 16.10.2019 domáhal od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 3.709,15 Eur, na základe exekučných titulov - Rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 4C/2/2015 - 117 zo dňa 7.9.2016 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Kořiciach, č. k. 11Co 474/2016 - 140 zo dňa 28.2.2017, a Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 4C/2/2015 - 146 zo dňa 27.4.2017 (ďalej aj ako „exekučný titul“). Dňa 18.12.2019 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Ing. JUDr. Bohuřilovi Huřtákovovi, so sídlom exekútorského úradu Źriedlova 3, 040 01 Kořice, ktorý exekúciu vedie pod č. 64EX 639/19. V danom prípade sa jedná o druhé konanie, predmetom ktorého je návrh povinného na zastavenie exekúcie. O prvom návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 16.01.2020 bolo rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 09.04.2020 v spojení s Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 09.04.2020 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý. Súd druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie vyhodnotil ako nedôvodný. Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Uviedol, že povinný vo svojom v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, pričom súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Zároveň poukázal na koncentračnú

zásadu, ktorá sa uplatňuje v konaní o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré boli podané po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný totižto namietat len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí uvedenej 15-dňovej lehoty. Súd po preskúmaní obsahu druhého návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko osoba povinná nepreukázala žiadne dôvody na zastavenie exekúcie. Súd mal preukázané, že povinný v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie nenamietal skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Uviedol, že povinný opätovne namietal skutočnosti, ktoré sa týkali pochybení súdov v rámci základného konania. Ďalej poukázal na to, že týmito skutočnosťami sa už exekučný súd zaoberal v konaní o prvom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 16.1.2020 a v uvedenom konaní bolo už rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 09.04.2020 v spojení s Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 09.04.2020 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenie exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. O trovách rozhodol tak, že oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spojených s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu vo výške 97,40 Eur. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 45, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods.5, § 61l ods. 3, ods. 4, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, § 35 ods. 1, § 199e veta prvá Exekučného poriadku, ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhlášky“) a ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“).

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručované poštou v listinnej podobe podal povinný dňa 30.08.2021 sťažnosť, v ktorej trval na svojich tvrdeniach a žiadal exekúciu zastaviť z dôvodu, že uplynula „rozhodná doba“ podľa zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní v platnom znení. Odkázal pritom na iné exekučné konanie. Namietal, že vyšší súdny úradník sa dostatočne nezaoberal a neaplikoval ustanovenia tohto zákona na prejednávajúcu vec. Žiadal súd, aby jeho prípad vecne prejednal s ohľadom na závery uvedeného iného exekučného konania, ktoré sa viedlo na podklade rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/77/2014 zo dňa 02.10.2014. Uviedol, že toto exekučné konanie bolo zastavené. Poukázal na to, že aj napriek uvedenému zastaveniu exekučného konania Okresný súd Spišská Nová Ves pokračoval vo vedení konania pod inou spisovou značkou 4C/2/2015 na základe „neplatnej“ zmluvy medzi BKS Leasing a spotrebiteľom, s tým istým petitom, s tými istými účastníkmi konania „v tej istej veci“ pod iným číslom, s tou istou sudkyňou - ako vo veci 11C/77/2014. Je teda presvedčený, že uvedený súd sa dopustil procesného zlyhania, pochybenia a vád a závažného poškodenia spotrebiteľa.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimopracovného času.

11. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

12. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Pred samotným preskúmaním napadnutého uznesenia bolo potrebné preskúmať včasnosť podanej sťažnosti povinného. Lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia (§ 242 CSP). Súd v napadnutom rozhodnutí poučil povinného o možnosti podať sťažnosť, aj o lehote na jej podanie. Sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému doručované poštou. Zásielka bola dňa 31.05.2021 odovzdaná poštovému podniku na doručovanie. Poštový podnik ju uložil dňa 02.06.2021. Úložná lehota na prevzatie zásielky povinnému uplynula dňa 21.06.2021. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti nastala pre povinného v tento deň fikcia doručenia uvedenej zásielky, z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Uvedené znamená, že od nasledujúceho dňa začala oprávnenému plynúť pätnásťdňová lehota na podanie sťažnosti, ktorá uplynula dňa 06.07.2021. Z exekučného spisu vyplýva, že povinný podal sťažnosť na pošte až dňa 30.08.2021, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie sťažnosti.

16. Sudca konštatuje, že včasnosť podania sťažnosti je zákonnou podmienkou jej prípustnosti, pretože márnym uplynutím lehoty na podanie sťažnosti nadobúda uznesenie právoplatnosť. Súd sa tak už nemôže zaoberať vecnými tvrdeniami povinného, pretože smerujú už voči právoplatnému rozhodnutiu. Lehota na podanie sťažnosti je totiž zákonnou procesnou lehotou, ktorej uplynutím dochádza k procesnej preklúzii pôvodného procesného práva, uplatniť sťažnosť. Sťažnosť podaná po uplynutí zákonnej lehoty je preto neprípustná. Keďže CSP samostatne neupravuje riešenie oneskorene podanej sťažnosti, pri rozhodovaní bolo potrebné postupovať podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP a preto sudca vec posúdil podľa ust. § 250 ods. 1 CSP a sťažnosť povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 28.05.2021 s použitím právnej analógie ako oneskorene podanú zamietol bez toho, aby sa zaoberal jej vecným odôvodnením.

17. Na záver sudca ešte uvádza, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (v danom prípade povinného) vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom pokiaľ sú uplatnené včas, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

18. Keďže si účastníci neuplatnili trovy sťažnostného konania, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).